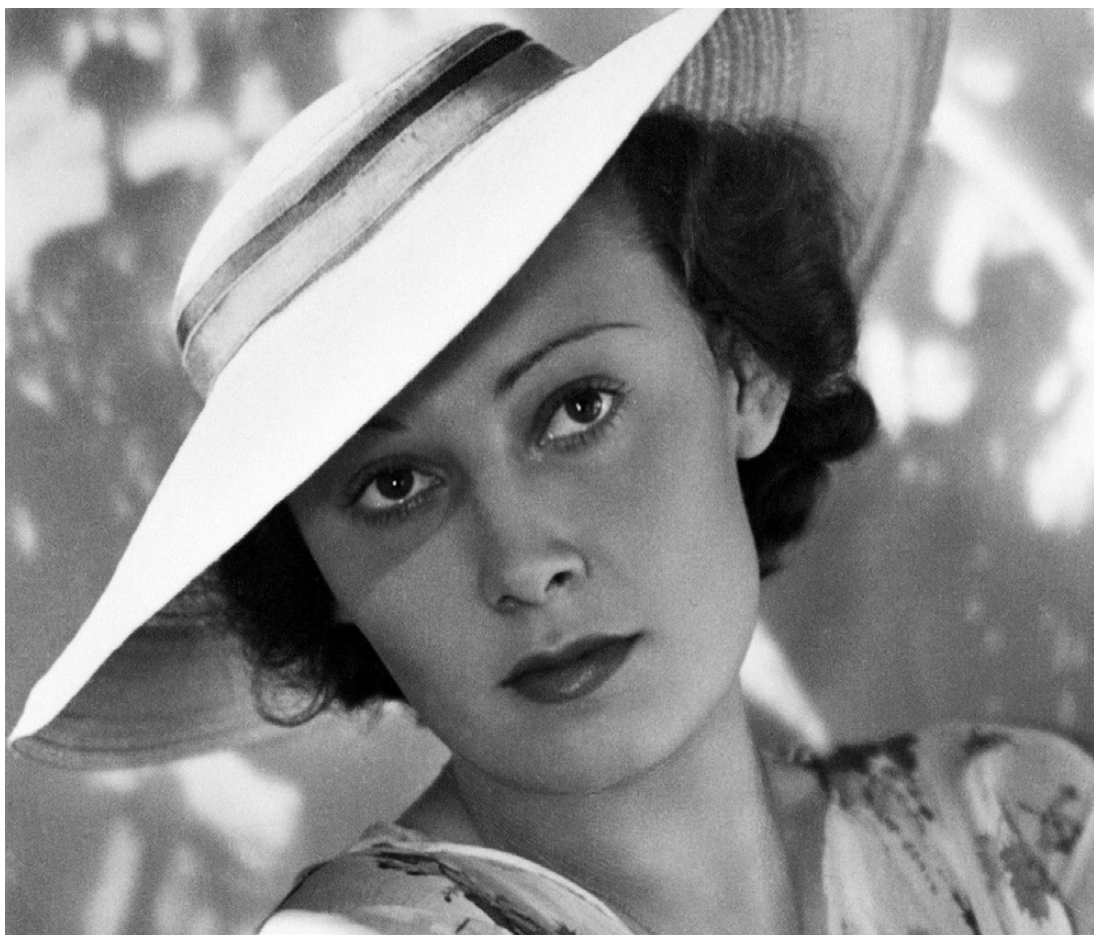

LÍDA BAAROVÁ

* 7. 9. 1914 Praha
† 27. 10. 2000 Salcburk

Za svou krásu i naivitu **Lída Baarová** v životě krutě zaplatila. Její osud někdy bývá přirovnáván k antické tragédii. Ve svých pamětech, které vyšly roku 1983 pod názvem *Útěky*, napsala: „*Občas, jak je v mém věku přirozené, chťíc nechtíc rekapituluju svůj život, v duchu pláču pro všechny své drahé, kteří příliš brzo zemřeli nebo příliš dlouho trpěli, protože svět je takový, jaký je, a protože jsem v něm udělala, co mladé holky často dělávají. Když zpýtuju svědomí, mám je čisté. Jistě, jako pošetilá, slávou opilá mladá herečka jsem se, tak říkajíc, nepěkně zapletla do dějin, aniž jsem tušila, co dělám, a aniž jsem se do dějin zaplíst chtěla. Vědomě jsem však nikomu zle neublížila, snažila jsem se spíš pomáhat. Zůstala jsem celý život Češka, ačkoliv málokdo měl, myslím, víc příležitostí vyměnit národnost za kariéru. Snad mohu i říct, že svou pošetilost jsem si odpykala hůř, než jiní, kteří ani nebyli pošetilí.*“

A handwritten signature in dark ink, which appears to read "Lída Baarová". The signature is fluid and cursive, written over a light-colored background.

B
ČERNOBÍLÉ IDOLY 4
ABECEDA PAMĚTNICKÝCH HVĚZD

NATAŠA GOLLOVÁ

* 27. 2. 1912 Brno
† 29. 10. 1988 Praha

G
ČERNOBÍLÉ IDOLY 4
ABECEDA PAMĚTNICKÝCH HVĚZD

Kdopak je ta cudná dívka na koni? Šestnáctiletá **Nataša Gollová**. Právě takhle unikátní fotografie z roku 1928 visela dlouhá léta nad její postelí. Natašin tatínek František Xaver Hodáč (1883–1943) byl uznávaným profesorem, hrdým masarykovským politikem a úspěšným právníkem. Franca, jak se mu v rodině říkávalo, měl dvě velké lásky – koně a klavír. Na ten denně hrával, jak říkal „mezi polévkou a dalším“. Když jela celá jejich rodina na dovolenou do Bechyně, objednal vždy speciální železniční vagon, ve kterém převážel koníka i svůj oblíbený nástroj. Ani jednoho nebyl ochoten se vzdát. Bez nich by si prý dovolenou vůbec neužil.

Nataša Gollová

RUDOLF HRUŠÍNSKÝ

* 17. 10. 1920 Nový Etynk
† 13. 4. 1994 Praha

S nadsázkou by se dalo tvrdit, že se **Rudolf Hrušínský** narodil přímo na divadelním jevišti. Jeho maminka Hermína, která pocházela ze slavného hereckého rodu Červíčků, měla 17. října 1920 představení. Inscenaci už dohrávala v porodních bolestech. Herec Jan Hrušínský (* 1955) vypráví: „*Červíčková společnost dávala operetu, jmenovalo se to Taneček panny Márinky. Babička, která byla v devátém měsíci těhotenství, hrála právě Márinku. Dalo by se říci, že to byla tátova první hra, protože těsně po ní přišel na svět.*“ Jeden z největších českých herců se narodil hodinu po děkovačce. Sám se na divadelní prkna postavil už jako dítě, roku 1936 se pak stal žákem Herecké školy E. F. Buriana a už o rok později natočil svůj první film *Lízin let do nebe*. Portrét je z roku 1939.

H

ČERNOBÍLÉ IDOLY 4

ABECEDA PAMĚTNICKÝCH HVĚZD

JAROSLAV MARVAN

* 11. 12. 1901 Praha

† 21. 5. 1974 Praha

M

ČERNOBÍLÉ IDOLY 4

ABECEDA PAMĚTNICKÝCH HVĚZD

Jaroslav Marvan, Vlasta Burian; PŘEDNOSTA STANICE (1941)

Vlasta Burian prý hned po představení sedl do vyhřátého cadillaku a šofér ho odvezl domů do jeho vily. Burianův divadelní kolega **Jaroslav Marvan** však musel jezdit elektrikou, protože si nemohl dovolit ani taxíka. Proto se snažil na jevišti zrychlit tempo, aby mu neujela poslední tramvaj. Burian ale vždycky hrál, jak chtěl, miloval improvizaci, nehleděl na čas. Jednou se prý Burian ptal Marvana: „*Co je s tebou? Ty to nějak honíš, ty to drandíš!*“ Marvan mu odpověděl: „*Drandíš, drandíš. No jo, ty si pak sedneš do teplýho autáku, ale mně ujede tramvaj a nastydnou!*“ Burian se však ukázal jako grand. „*Co blázníš, Jaroušku, tady bude od zítřka stát taxík a na účet divadla tě hodí domů.*“ A tak se i stalo: Burian mohl improvizovat podle svého a taxík pokaždé čekal.

JIŘINA ŠTĚPNIČKOVÁ

* 3. 4. 1912 Praha
† 5. 9. 1985 Praha

Jiřina Štěpničková; ŠTASTNOU CESTU (1943)

Už byste mi asi neodpustili, kdyby v Černobílých idolech chyběla historka Jiřího Štěpničky o jeho mamince **Jiřině Štěpničkové**. Tentokrát už sedmá. Zajímalo mě, jak vlastně Jiří přišel ke svému příjmení, když se jeho tatínek jmenoval Jiří Samec. „Maminka si vzala tátu, malíře, těsně před mým narozením, takže já jsem po tatínkovi opravdu Samec s velkým S. Nikdo mi ale neřekl jinak než Štěpnička. No a nedávno mi moje dcera, která má právnické vzdělání, řekla, že se změnil zákon, a že už to tak nemůžu používat. Tak jsem se chtěl nechat oficiálně přejmenovat na Štěpničku. Na úřadě mi ale odpověděli, že to nejde, že si můžu maximálně vzít jméno své ženy za svobodna, ale to by ze mě byl Říha. Tak jsem si najal právníčku a ta docílila toho, že dnes mám v občance napsáno: JIŘÍ ŠTĚPNIČKA, ROZENÝ SAMEC. To je výhoda, ne?“

Š

ČERNOBÍLÉ IDOLY 4
ABECEDA PAMĚTNICKÝCH HVĚZD

Druhý ročník festivalu Zlínské filmové žně se konal v roce 1941 a časopis Kinorevue tehdy psal: „Ještě nikdy nebyla ve Zlíně taková honba za autogramy jako letos. Byla to opravdová horečka. Podpisová posedlost se nezarazila před žádnými překážkami: herci prchali před lovci autogramů do rozličných míst. Marně. Čítající obecnost s ohromnými spoustami lístků se domnívá, že herci nemusí jíst, že prostě nemusí dělat nic jiného než podepisovat.“ Jak vidíte na tomto snímku, tehdejší „paparazzi“ neunikl ani herec **Jaroslav Vojta** s dcerou Radanou, fanoušci je vyfotografovali přímo na zlínském městském koupališti. Třetí ročník akce už úřady z pochopitelných důvodů nepovolily.

Jar. Vojta

DANA MEDŘICKÁ

* 11. 7. 1920 Praha

† 21. 1. 1983 Praha

M

Luba Skořepová (Myška), Dana Medřická (Erži Orbánová); KOČIČÍ HRA (7. 2. 1974)

S **Danou Medřickou** se před kamerou či na jevišti potkala Luba Skořepová nesčetněkrát, pojilo je navíc blízké přátelství. Naposledy se setkaly ve fenomenální Kočičí hře, kde Dana devět sezon zářila coby Erži Orbánová. Hra měla premiéru 7. února 1974, z téhož dne je i fotografie. Luba vzpomíná: „*Ta hra, to byl zázrak. Diváci na to chodili i třikrát, pětkrát. Lidé šleli, měnili své životy, sebevrazi rušili sebevraždy a měli zase chuť žít. Pro Danu to byla pobožnost, někdy jsme hráli i dvakrát denně.*“ Roku 1979 zemřel Danin dlouholetý manžel Václav Vydra, pak se objevil Artemio, její španělský obdivovatel. „*To byl tenkrát obrovský požár lásky. Dana jako by omládlá o dvacet let, jen se smála, poskakovala a byla šťastná.*“ Roku 1981 se vzali. Manželství ale vydrželo pouhý rok a půl. Život Dany Medřické nečekaně ukončil infarkt. Její Artemio ji přežil o 27 let, odešel v devadesáti letech roku 2010.